

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **V. P.**, zast. JUDr. Richardem Třeštíkem, advokátem, se sídlem v Ústí nad Labem, Masarykova 43, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce podané proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 10. 2004, č. j. 11 Az 42/2004 - 27,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou k Městskému soudu v Praze osobně dne 15. 11. 2004, se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení shora označeného rozsudku, kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 5. 2004, č. j. OAM-100/CU-06-09-2004. Tímto rozhodnutím žalovaného nebyl stěžovateli udělen azyl pro nesplnění podmínek, uvedených v § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a současně bylo vysloveno, že se na něj nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Stěžovatel současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Ze spisu vyplývá, že výše uvedený rozsudek, ve kterém byl stěžovatel řádně poučen o možnosti podat do dvou týdnů od doručení rozsudku kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Městského soudu v Praze, byl stěžovateli (jeho zástupci) doručen do vlastních rukou dne 29. 10. 2004.

V souladu s § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. pak stanoví, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Protože dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti (dnem „doručení“) byl v projednávané věci pátek 29. 10. 2004 a jednalo se o lhůtu dvoutýdenní, posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti byl potom pátek 12. 11. 2005.

Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout (§ 106 odst. 2 in fine s. ř. s.).

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla k Městskému soud v Praze podána osobně až dne 15. 11. 2005, nezbývá než konstatovat, že lhůta pro podání předmětné kasační stížnosti byla zmeškána a Nejvyšší správní soud musel předmětnou kasační stížnost jako opožděnou podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítnout.

Stěžovatel rovněž požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V situaci, kdy byla kasační stížnost odmítnuta pro opožděnost, se Nejvyšší správní soud tímto návrhem již zabývat nemohl, a také se jím nezabýval.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. května 2005

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu